

89. En timme för sent

G *C* *Am*
 En gång ut - i barn - do - mens da - gar, Lät min
 Det hon spåd - de, jag bit - tert be - kla - gar, har jag
G *D7* *G*
 mo - der en kä - ring mig spä.
 sett i upp - fyl - lel - se gå. Den - na
D7
 kä - ring med käpp och med kryc - ka ha - de
G *A7* *D* *G*
 är - li - gen bå - let för - tjänt, Ty hon spåd - de: All
C *Am* *G* *D7* *G*
 jord - li - vets lyc - ka, skall han fin - na en tim - ma för sent.

2. Min onkel var en bland de rika,
— Ja, han liknade ej sin nevö! —
Men hoppet det skulle mig svika,
När han lade sig ned för att dö
Testamente han ville uppsätta,
Mig till arving' han hade nog men't
Men juristen som skulle det förrätta,
Han och jag kom — en timme för sent.
3. Jag ett ämbete skulle se'n söka,
Och till slut det sig slumpade så
Att jag ödmjukast ryggen fick kröka,
Bugande för herr Statrådet gå.
Och han svarade vänligt: »min herre
Ni har ämbetet ärligt förtjänt,
Men beklagar, min själ, att dess värre
Ni har kommit — en timme för sent.
4. Mitt hjärta det brann av en låga
För en tös, som var rik och var skön.
När till sist jag bekände min plåga,
Hon mig svara', den älskliga mön;
»Du med tröghet är rikligt begåvad,
Förr du borde mig sagt vad du men't,
Det var dumt — ty nu är jag förlovad
Du har kommit — en timme för sent
5. När ifrån denna jämmerdalen
Själen svingar sig glad uti sinn
Fram till porten till himlasalen,
Jag befarar jag ej kommer in.
Ty där är det nog »lapp uppå luckan»,
Himlens fröjd är mig även förmen't
Och jag finner med sorg och med suckan
Att jag kom dit — en timme för sent.